

[Statsministeren.]

6-7 pct., er det vel noget for stærkt at kalde den inflation. Naturligvis kan man bruge de udtryk, man vil, men inflation plejer man vel at anvende om meget stærke prisstigninger og prisstigninger, der har en tendens til at forstærke sig selv hurtigere og hurtigere. Selv om vi har haft en betydelig prisstigning i 1961, mener jeg ikke, at vi står i en sådan situation. Tværtom ligger det vel nærmest sådan, at priserne ikke ser ud til at skulle stige så stærkt i indeværende år som i det forløbne år.

Det ærede medlem var inde på et andet træk i vor økonomi, som vel i højere grad må kalde på indgreb, og det er den tendens til valutatab, vi har kunnet konstatere i de senere år.

Det lykkedes os jo at opbygge en meget væsentlig valutareserve. Jeg går ud fra, at de ærede forespørgere vil mene, at dette skyldtes en heldig international udvikling, og det er også rigtigt, at vi har haft en sådan, men man har altså også formået at udnytte den, og vi ser i dag den meget store betydning, det har, at vi har fået opbygget en sådan valutareserve, for derigennem har vi nu haft et rygstød, så vi har kunnet fortsætte den økonomiske vækst både i 1961 og i indeværende år og endog haft tid til at foretage de fornødne indgreb til at tilvejebringe den stabilitet, som jeg med glæde lagde mærke til at den ærede ordfører for forespørgerne også fandt det nødvendigt at tilvejebringe inden for dansk økonomi.

Der har været nogen diskussion om, hvor stor valutanedgangen har været i 1961. Naturligvis kan man simpelt hen se på valutastillingen, og gør man det, er den forringet med knap 200 mill. kr. Det er, i betragtning af at vi havde en udenrigsomsætning efterhånden på 12 milliarder kr. begge veje, ikke så meget, men det er jo mere, end det ser ud til, for i løbet af 1961 er der optaget lån i udlandet, og der er også meget, der tyder på, at der er stiftet en del mere kortfristet gæld. En økonomisk situation med meget høj rente her i landet tenderer i sig selv mod noget sådant, og derfor må vi vel nok regne med, at der alt i alt i 1961 — og det svarer vel også meget godt til handelsbalancens tal — har været et valutatab på 600-700 mill. kr.

Medens jeg med hensyn til priserne nærer det håb, at de kan gå i ro igen, må vi vel med hensyn til valutaudviklingen nærmest regne med, at tendensen til valutatab vil blive noget større i 1962 end i 1961.

Opretholder vi den økonomiske aktivitet, er der meget, der tyder på, at udgifterne til importen vil stige med ca. 1 000 mill. kr., og spørger man, om man kan vente en forøgelse i valutaindtægterne, der kan finansiere dette, må vi vel, når vi ser på landbrugets nettovaluta-indtjening, nærmest skønne, at den bliver af samme størrelse i 1962 som i 1961. Jeg håber meget, at den kunne blive større, men vi skal jo være realistiske, og vi tør altså ikke skønne meget andet, end at den bliver nogenlunde uforandret.

Derimod skulle industrieksporten vel nok kunne øges også i 1962. Dansk industri har jo formået at sætte eksporten meget væsentligt i vejret i løbet af de senere år, hvilket har bidraget stærkt til den økonomiske vækst, vi har haft. Jeg vil gerne tilføje, at havde vi ikke haft den store valuta-indtjening fra landbruget i ryggen, havde det ikke kunnet ske. Spørgsmålet er, om industrieksporten kan fortsætte med at stige; der er desværre — hvad der ikke er så ejendommeligt, for det bliver jo sværere og sværere fra år til år at sætte den i vejret — visse tegn på, at stigningstakten vil blive knap så stærk som hidtil. Man kan så spørge, om det skyldes manglende evne til at konkurrere på grund af højere omkostningsniveau. Det mener vi ikke, måske bortset fra et enkelt område, nemlig skibsværfterne; derimod er det ganske åbenbart, at mangelen på arbejdskraft spiller en rolle. Industrien har fuldt udnyttet sin kapacitet, og derfor kan produktionen kun sættes i vejret alt efter kapacitetens forøgelse eller ved nye investeringer. Vi mener alt i alt at kunne regne med en forøgelse for industriens vedkommende på henimod 500 mill. kr.

Ser vi på skibsfarten og turismen, var 1961 jo ikke noget helt godt år, og vi tør ikke regne med væsentlige forbedringer i 1962; men skal man antage, at der er en tendens i tallene, må den nærmest siges at gå i retning af beskedne forbedringer. Alt i alt må vi dog nok se i øjenene, at man, hvis der ikke foretages noget, må forvente, at valutaunderskuddet vil vokse med 400-500